

Parlamentul României

Senat

Propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii 61/ 1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012

EXPUNERE DE MOTIVE

Societatea românească de după 1989 a suferit transformări profunde, atât în plan economic, cât și politic, aceste transformări antrenând după sine în mod automat și firesc crearea de condiții către o nouă deschidere extrem de necesară pentru înțelegerea și identificarea unor soluții menite să revoluționeze politica privind protecția familiei și a copilului.

Astfel, după aproape 50 de ani de uniformizare socială, ani în care statutul familiei, dar, mai ales, cel al copilului au depins în mod intrinsec de o politică arbitrară, izolaționistă și extrem de îndepărtată de regulile democrațiilor europene și mondiale, a fost demarată o serie de politici sociale care au avut menirea să reducă inegalitățile sociale, creând în acest mod un mediu propice pentru dezvoltarea unei noi societăți românești.

Un segment extrem de important al acestor politici de nivel social îl reprezintă protecția copilului cu tot ceea ce implică acest termen la nivel social, dar, în special, la nivel economic pentru România.

Unul dintre pașii hotărâtori în realizarea protecției copilului în României a fost dat de ratificarea de către Parlamentul României (Legea nr. 18/1990, publicată în Monitorul Oficial nr. 109 din 28 septembrie 1990, republicată în Monitorul Oficial nr. 314 din 13 iunie 2001) în anul 1990 a Convenției Națiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului.

Astfel, țara noastră, ca parte semnatară a documentului, și-a asumat din acel moment obligația de a accepta schimbări fundamentale la toate nivelele- legislativ, educativ, cultural, organizatoric.

În această privință, sistemul alocațiilor de stat pentru copii ocupă un loc extrem de important în cadrul protecției sociale, datorită felului în care influențează dezvoltarea în condiții optime a copiilor și crearea unui mediu social, familial, școlar, care să aducă întregul suport necesar pentru ca România să crească generații de copii sănătoși, cu drepturi egale la valorile democratice europene.

Potrivit articolului 149 al Constituției României, este garantată și oferită asistența copilului în realizarea și exercitarea drepturilor sale. („*Copiii se bucură de un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor sale.*”) Lucru care duce cu gândul la asigurarea unui sistem de alocații, printre alte pârghii de susținere a copiilor, care să ocupe un loc esențial în cadrul protecției sociale.

Din punct de vedere legislativ, anul 1993 a punctat prin Legea nr. 61/1993 un set de norme în ceea ce privește sistemul de alocații de stat pentru copii, ca un prim pas în procesul care a urmat în acest sens.

Apoi, în anul 1997, în baza OUG 26, a fost înființată Direcția pentru protecția Copilului, iar în anul 2004 un nou pachet legislativ a marcat practica din domeniu. Acum, la mai bine de 20 de ani de la primele reforme în acest domeniu, se exprimă urgenta necesitate de a crea o legislație conformă cu normele și dezideratele, atât ale Uniunii Europene, în care România este stat membru cu drepturi depline, dar, mai ales, adaptate la actualul sistem economic și evoluția copiilor și tinerilor din acest moment.

Vorbind din punct de vedere tehnic, din anul 2009, cuantumul alocației de stat pentru copii a rămas nemodificat, la fel și valoarea Indicatorului Social de Referință (ISR) care, din 2008, este de 500 de lei, așa cum a fost fixat prin OUG 126/ 2008 care a adus completări Legii nr. 76/2002.

Așadar, ne aflăm în fața unei necesități clare de mărire a cuantumului alocației de stat pentru copii, în condițiile în care realitatea economică trimite către politica de prețuri de pe piața românească, ascendentă, aspect ce devine evident pentru necesitățile unui copil, indiferent de vârstă sau de mediul de proveniență.

Pe de altă parte, alocația reprezintă pentru foarte multe familii din România singura sursă de venit, din păcate, sau o sursă, oricum, indispensabilă asigurării nevoilor copiilor. Un act educațional de calitate nu se poate face fără o susținere financiară corespunzătoare! Ca stat membru al Uniunii Europene, România are datoria de a acorda o atenție sporită și de a adopta acte normative în concordanță cu cerințele europene și mondiale în privința fondurilor pe care statul le distribuie alocațiilor pentru copii.

Se cunosc foarte bine condițiile și posibilitățile financiare ale statului român. În același timp, atunci când vorbim de alocația de stat pentru copii, trebuie să avem în vedere crearea unui sistem propice, fundamentat, echilibrat, în raport de echitate cu nevoile copiilor și cu situația bugetului de stat.

În consecință, prin prezenta propunere legislativă pentru modificarea și completarea Legii 61/ 1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2012, propun o creștere graduală a alocației de stat pentru copii, începând din anul 2015 și până în anul 2018, astfel încât să se urmărească întrunirea tuturor condițiilor, atât în ceea ce privește schimbările economice inevitabile, cele privitoare la potența bugetară, dar și nevoile copiilor din România.

INIȚIATOR:

Senator,

Ovidiu Liviu DONȚU

3